

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Nr. 12,152 Pres.

IOAN,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe din Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor din arhidieceza noastră transilvană: dar și îndurare de la Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

„De acum nu mai sunteți robi ci fii, ear' de sunteți fii și moștenitori sunteți ai lui Dumnezeu prin Iisus Christos“
(Așa ne spune sfântul Apostol Pavel 4—7).

Precum ori-ce bun părinte depărtat de fiii sei, cu mare dor așteptă timpul și ocaziunea de a conveni cu acei fii, nu numai să se bucare împreună, dar' să se și sfătue, cum și ce să lucre, mai cu folos, pentru-ca să ajungă tot mai bine și mai ferice: tot asemenea și eu, ca părintele vostru sufletesc, cu mare dor am așteptat timpul și ocaziunea acestor sfinte sărbători, pentru a veni, și astădată, cu duhul meu, întră voi, iubiților mei fii sufletesci, nu numai pentru a mă bucura și eu împreună cu voi, dar' și pentru a vă întreținé, câte-va momente, în cugetări evlaviöse, despre nascerea Domnului nostru Iisus Christos pentru ca apoi din acelea să luăm și niște învățături folositoare, la binele și fericirea noastră.

Avem și mare folos sufletesc de a ne ocupa cu asemenea cugetări evlaviöse, mai ales ca să aflăm: din ce indemn serbăm și noi, precum serbăză toți coreligionarii noștri de pe pământ, cu atâta evlavie, amintirea evenimentului celui mare și minunat al nasterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, întemplat înainte cu 1902 de ani? și de unde provine și bucuria cea mare, ce se vede astăzi la tineri și bătrâni, bogați și săraci, fără osebire?

Avem mare folos să aflăm și să înțelegem: că dacă serbăm cu atâta evlavie și bucurie amintirea aceluia eveniment mare și mai pre sus de fire, facem acésta, pentru-că, precum ne spune sfânta noastră credință, acea neprețuită moștenire părintescă, Domnul cel născut înainte cu 1902 de ani, este Mesia cel făgăduit și prevestit de proroci, este Fiul lui Dumnezeu venit din ceriu pe pământ, „pentru noi oamenii și a noastră mântuire“, venit din ceriu pe pământ, ca să stergă osânda și robia păcatului și a întunerecului ce era pe atunci, întră oameni, să stergă osânda ce ne înstreinase de la Dumnezeu părintele nostru, lipsindu-ne de Darurile lui, și să ne facă earăși fii și moșteni ai lui Dumnezeu, precum ne spune și sfântul Apostol Pavel: „de acum nu mai sunteți robi ci fii, ear' de sunteți fii și moștenitori ai lui Dumnezeu sunteți prin Iisus Christos“.

Pentru a apreția și înțelege și mai bine taina cea mare a venirii Domnului din ceriu pe pământ, va fi bine, să ne reamintim iubiților, că omul, — înainte de venirea Domnului pe pământ, — era cea mai

nefericită ființă, căci deși a fost făcut de cea mai alăsa faptură a lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, cu suflet nemuritoriu, cu minte înțelegătoare și cu voe slobodă, dar' în urma întunecării minții și a stricării vocii sale prin păcat, întru atâta decăduse, și se înstreinase de la Dumnezeu, încât el nu mai cunoscă pe adevăratul Dumnezeu făcătorul seu, și în loc de a se închina lui Dumnezeu el se închina la idoli, la chipuri cioplite, la sóre, lună și stele, sau la alte făpturi neinsuflete.

Dar' și mai mult vom înțelege sórtea cea tristă și durerosă a oamenilor, dacă ne vom reaminti iubiților, că omul de atunci nu era omul de astăzi, căci atunci stăpânul era domn nețermurit nu numai asupra muncii, dar' și asupra vieții slugilor sale; așa că viața slugilor era în voinea stăpânului. Sau cu alte cuvinte, că oamenii cei slabi erau jucăria celor mai tari. Cei slabi erau marfă de preț, ca și dobitocele, precum mai sunt și acum, în părțile unde încă n'a străbătut lumina creștinismului.

Prin venirea Domnului însă s'a șters păcatul, s'a delăturat întunerecul și s'a adus în lume mântuirea și lumina cunoștinței unui adevărat Dumnezeu pe care ni-o intonează și tropariul acestor s. sărbători, prin cuvintele: „Nascerea Ta Christóse Dumnezeul nostru răsărit-a lumii lumina cunoștinții, că întru dânsa cei ce slujia stelelor, de la stea s'au învățat, să se închine Tie sórelui dreptății“. Și prin toate acestea am devenit earăși „fiii și moșteni ai lui Dumnezeu“, dându-se fie-căruiă puțința de a-și croi el însuși sórtea sa după vrednicia sa.

Iată dar', iubiților, în puține cuvinte, motivul, pentru care serbăm aceste sfinte zile, cu atâta evlavie; iată și cauza bucuriei izvoritóre din venirea Domnului; iată pentru ce s'au bucurat de nascerea Domnului, nu numai oamenii pe pământ, dar' și ingerii în ceriu, cântând: *Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace și întră oameni bună voire*“. Iată pentru ce la nascerea Domnului și ingerul din ceriu a strigat celor din jurul Vifleemului: „Iată vestesc voué bucurie mare, că astăzi s'a născut voué mântuitoriu Christos Domnul“. (Luca 2. 10. 11). Iată pentru-ce au alergat și filosofii de la răsărit, pe urma stelei cei neobicinuite, cu daruri, la închinăciunea Domnului. Iată pentru ce ne bucurăm și noi de nascerea Domnului.

Ce cugetări sublime și frumoșe, ce învățături mari și folositoare toate acestea. Cum ne arată ele marea și necuprinsa taină a mântuirii noastre, precum și negrăita îndurare a lui Dumnezeu, spre noi.

Și ce credeți iubiților, ce a îndemnat pe prea bunul Dumnezeu la atâta nemăsurată îndurare, spre oameni, — fiind El și fără de acésta și chiar și fără de întreagă lumea tot atât de sfânt și preamărit, — nimica alta de cât numai nemărginita sa iubire spre noi, precum ne spune și s. scriptură: „atâta a iubit Dumnezeu lumea cât și pe unul născut Fiulul seu

la dat pentru dânsa“ (Ioan 3. 16). De aceea Domnul nostru Iisus Christos și sfânta sa religione a întemeiat-o pe fundamentul cel vecinic al dragostei evanghelice, enunțiând acea dragoste de cea mai mare poruncă, de la care atârnă totă legea și profeții.

Deci veniți să ne închinăm iubiților, și să cădem la Christos Dumnezeul nostru, mulțămindu-i din adâncul sufletului, pentru toate câte ni-a făcut noué, și zicând cu psalmistul: „binecuvintéază suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate respălătirile lui“. Dar' tot-odată să ne și întrebăm: „cum vom respălăti Domnului câte a făcut noué“, și apoi să ne și răspundem: că numai așa vom respălăti Domnului, câte ni-a făcut noué, dacă îi vom aréta și noi dragostea cu care îi suntem dator, dacă vom iubi și noi pe Dumnezeu precum ne-a iubit și El pe noi, dacă îi vom implini și noi voia și legea lui, precum a îndeplinit și El mântuirea noastră „făcându-ne fii și moștenitori ai darurilor sale“. Apoi, dacă vom iubi și pe deapropocele nostru, ca să ne iubescă și el pe noi, dacă îi vom face bine, ca să ne facă și el noué bine; dacă îl vom sprijini și ajutara în lipsele lui, ca să ne sprijine și să ne ajute și el în lipsele noastre; și dacă îi vom gândi și îi vom face bine, ca să ne facă și el noué asemenea. Sau cu alte cuvinte dacă vom dovedi și prin fapte, dragostea noastră către Dumnezeu și deapropocele.

Ce bine și fericire ar fi oamenii, dacă ar tiné la aceste mari învățături ale dragostei evanghelice; cum n'ar mai fi pricini, neînțelegeri și judecăți întră ei; cum n'ar mai fi certe și prigoniri, cum n'ar fi lipsă de atâția dirigători, judecători și ostași; cum n'ar fi nici atâtea dări și sarcini pe oameni, și cum atunci împărăția și voia lui Dumnezeu, pe cari le cerem în rugăciunea de toate zilele, s'ar face și aici pe pământ, precum se fac și în ceriu, și cum bucuria acestor sărbători ne-ar însoți și în celelalte zile ale vieții noastre.

Deși nu ași voi iubiților, să ve conturb bucuria acestor zile, totuși — durere — nu pot tăinui, că în unele părți, întră ai noștri, se întemplă chiar contrariul. Adecă, că în loc de dragoste dumnezească, domnesce ura și pofta de resbunare cari împing pe oameni la o mulțime de rele, la feliurite prigoniri și judecăți păgubitoare, de multe-ori chiar pentru lucruri de nimica. O patimă urită, ce nu se mai vede la alte popóre. Cel puțin nu în așa măsură mare ca la noi. De aici și provine că trebile noastre nu merg bine ca ale altora, și tot de aici mai provine și înapoierea noastră față de alții. Căci pe când alții se iubesc și se spriginesc și se ajută împrumutat, noi ne dujmănim și prigonim, tindem a ne strica unii pe alții. Ba gândim a face reu chiar și celor ce ni-au făcut bine.

Și să mi credeți iubiților, că nici nu ne putem aștepta la bine, până când nu vom lepăda din inima noastră ura și dușmănia, și nu le vom înlocui cu dragostea evanghelică, căci scris este în s. scriptură:

„că totă cetatea sau casa ce se împerechiază întră sine, nu va sta“.

Tot așa să mi credeți iubiților, că dragostea evanghelică numai atunci se va sălășlui în inima noastră, când ne vom lumina mintea și cunoștința cu lumina învățăturilor Domnului nostru Iisus Christos. Căci numai acele sunt învățături adevărate și numai acele ne pot lumina mintea și nobilita inima pentru dragostea evanghelică. Astfel fac toate popórele și națiunile cele mai înaintate, și cu speranța de viitoriu tot mai bun. De aceea le și vedem străduindu-se tot la mai multă lumină și cultură, de aceea le vedem și jertfind tot mai mult pentru învățatură; dar' de altă parte, tot asemenea le vedem în pozițiuni și mai bune, măcar-că nici ele nu lucră mai mult de cât noi, nici nu sunt creștine mai bune de cât noi; și dacă totuși înaintéază mai bine de cât noi, cauza este: că fiind mai luminate, au mai multă dragoste întră sine, și lucră mai cu precumpănire și cu mai bună socotélă.

Deci având toate aceste în vedere, și mai ales că Domnul a venit în lume numai din dragoste către oameni, pentru binele și fericirea tuturor credincioșilor, și având în vedere, că pentru ajungerea binelui vremelnic și a fericirii cei vecinice Domnul a mai adus în lume, pe lângă mântuire, și sfânta sa religione precum și adevărata lumină a minții și a cunoștinții, care să ne conducă bine și înțelepțească în toate lucrările noastre: veniți să ne propunem a urma și noi, tot cu mai multă stăruință, învățăturile lui cele mântuitoare, luminându-ne și cultivându-ne tot mai mult, cei tineri prin școlă, ear' cei în vârstă prin biserică, pentru-ca să se sălășluască în sufletul nostru adevărata dragoste evanghelică. Să lucrăm și unul fie-carele nu numai la înaintarea trebilor noastre particulare, dar' și la a celor comune, precum lucră și membrii unei familii la înaintarea familiei, ca să înaintăm și noi precum înaintéază și popórele conlocuitoare, tot mai mult, în cele bune și folositoare. Căci numai urmând așa se va îmbuna și sórtea noastră. Numai atunci vom ajunge și noi în pozițiunea în care se află celelalte neamuri conlocuitoare, și érași numai atunci bucuria acestor sărbători ne va însoți și în celelalte zile ale vieții noastre din acésta lume, și ne vom învrednici și de fericirea cea vecinică și din cealaltă lume.

Cea-ce dorindu-vé tuturor, din inimă, și poftind ca aceste s. sărbători precum cele apriprietóre ale Anului nou și ale Botezului Domnului, să le petreceți în pace, sănătate, mulțămire și îndestulare, și să le ajungeți încă la mulți ani fericiți.

Cu binecuvântare arhierescă am rămas

Sibiu, la sărbătorile nasterii Domnului din anul 1901.

Al vostru tuturor
de tot binevoitoriu

Ioan Metianu m. p.,
arhiepiscop și metropolit.

Nascerea Domnului.

Intunecare mare era în lume, pentru-că întunecul se încuibase în inima omului și o luase în desevirșită stăpânire.

Dar' întunecul a fost resfirat, pentru-că lumină a fost trimisă de sus, ca să-l resfire, lumina de mult așteptată, *lumina cunoscinței*.

Ingerul Domnului a vestit întâiu păstorilor, și prin ei tuturor celor-ce așteptau sosirea celui destinat să vină în lume pentru a semăna în ea semința păcii și a bunei învoiri întră oameni, că eată: „*Vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul, căci s'a născut vouă Mântuitoriu, Christos Domnul*”. Și vestea s'a lățit în lume, și bucurie s'a sălășluit în inima omului, pentru-că omul vedea și simțea cum dispăre întunecul din sufletul său.

Bucurie mare simte lumea creștină și acuma, după atâtea sute de ani, când serbând aniversarea acestui eveniment, căruia mai mare istoria lumii nu e în stare să înregistreze, să gândească la starea omenimei de atunci și la cea de astăzi.

Zi de generală bucurie fiind deci aniversarea născerii Mântuitorului, să ne bucurăm toți de fericirea ce ni-s'a dat de a o pute de nou ajunge, și coborându-se fiecare din noi în cel mai ascuns intern al său, să se cerce și examineze singur, dacă aceea pentru ce a fost trimis fiul lui Dumnezeu în lume, *pacea și bunăvoința*, e sălășluită cu adevărat în inima sa, prinsă rădăcină și promite a aduce ródele așteptate ale de mulți încă neînțeleșului ideal al *iubirii deapropelui*?

În chipul acesta tragă și sēma fiecare cu sine, cu eu-l său propriu, și bucuria în aceste zile de bucurie îi va fi cu atât mai mare, dacă rezultatul scrutărilor sale minuțioase va fi multă-mitoriu.

Noi însă, ca reprezentanți ai părerii de obște, judecată generală avem să croim, și cu durere trebuie să spunem aceea ce constată și I. P. S. Sa Archiepiscopul și Metropolitul nostru *Ioan*, în pastorală din fruntea fōiei noastre de astăzi, anume, că suntem departe de a fi apucat barem pe calea care duce la perfecționare în direcția această.

Numai pace și bunăvoință nu vedem întră omenii noștri, de pretutinde-ne. Și de aceea, nu de iubire întră frați, ci de ură și dușmănie, de neînțelegeri întră aceia cari împreună și mână în mână ar trebui să mērgă în acțiunile lor menite să deie poporului nostru mult cercat o sōrte mai bună, — de destructivă pizmă și răutate am pute vorbi mult și pe larg, dacă in-

semnătatea și sfințenia zilei în preajma căreia ne aflăm nu ne-ar impune reservele pe cari ținem să le observăm.

Și nu e bine așa. Suntem puțini în patria această, atât de puțini în cât numai uniți numărăm ceva și numai bine închegați putem să ne impunem dorințele și aspirațiunile. Cine va da însă ceva pe noi, când vede, că cei-ce vreau să mērgă înainte, — nu spre binele lor, ci spre binele de obște, — sunt împedecați și opriți în loc, din partea celor de un neam cu ei; când vede, că cei-ce vrea să mērgă înainte e atacat din tōte părțile, în cât puterile tōte trebuie să și-le adune pentru a se apăra în dreapta și stānga, în loc să le folosească pentru a merge înainte?

Patima rea a urei și a invidiei se pare că ne stăpânește pe noi mai mult decât pe ori-care alt neam din lume. Dar' aceste sunt însușiri rele, de cari trebuie să ne desbrăcăm. Și când ar pute fi mai potrivit momentul să medităm asupra acestor slăbiciuni omenesci, decât tocmai acum, când facem pregătiri să serbăm aniversarea Născerii Celui-ce trimis a fost în lume pentru-ca să combată aceste rele, să le scōtă din inima omului și să sādēscă în ea iuvirea față de toți semenii, până și față de *cei-ce ne urēsc pe noi*?

Să medităm deci asupra lor și să ne îndreptăm, pentru-că numai așa vedim că înțelegem însemnătatea și sublimitatea zilei *Născerii Domnului*, atât de frumos tălcuită în frumoasa pastorală a Înaltpreasfințitului nostru Archiepiscop și Metropolit, și înțelegem āngereștile cuvinte: *Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace intră omeni bunăvoințe*.

„Christos se nasce — măriți-!”

(i-br.) Maiestatea și dreptatea lui D-zeu a fost adēnc vētămată prin trufia omului, care în deplină cunoștință și din voință liberă a desconsiderat porunca dumnezeiască. Și urmarea necunoscinței și a neîncrederei în Dumnezeu a fost pedēpsa aspră: pierderea sântēniei și nevinovăției, pierderea paradisului și slăbirea firei naturale. Iată pe omul mărit creat — cădūt în peccatul strămoșesc și condamnat, ca în sudōrea feții să și agonisēscă până de tōte zilele pe pământul, din care răsar mai multă polomidă decât grāu curat; iată pe omul mărit creat, care nu cunoscă peccatul, ci se bucura de fericire, condamnat la luptă pentru esistență, cu tōte fiarēle și vietățile pământului.

Iubirea și bunăvoința ar fi iertat peccatul, dar' dreptatea lui Dumnezeu a pretins o satisfacțiune în mēsură greutății peccatului. Omul căzut era lipsit

de mijlōce pentru a da o satisfacțiune deplină în restabilirea raportului primordial de grație, ci această a fost posibil numai prin o rēscumpărare, o nouă creațiune, carea și are temeiul în iubirea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu și în facultatea de a se pute omul mântui.

Acēstă rēscumpărare era posibilă numai prin întruparea lui Dumnezeu, carea după un restimp de multe veacuri de la creațiunea lumii se efeptui. La împlinirea timpurilor veni mântuitorul promis, spre mângăerea omenimei, care ca om adevărat și Dumnezeu adevărat a dat o satisfacțiune perfectă. Acesta este *Iisus Christos din Nazaret*, născut în *Vifleemul Iudeei*, din preacurata feciōra *Maria*, din semința lui *David*, sub regimul împēratului *August* 750 după clădirea Romei, și în care s'au împlinit tōte profețiile și revelațiunea divină își ajunge perfecțiunea.

Fiul lui D-zeu (logos) s'a împreunat prin lucrarea sfântului Duch cu natura omenescă, luând adecă trup și suflet în timp, ca noi omenii, fără însă a înceta a fi Dumnezeu. Acēstă taină a întrupării persoanei a doua din Dumnezeire a fost profețită cu deosebire de prorocul *Isaia* 7, 14: Iată feciōra va concepe, va nasce un fiu și se va numi numele lui *Immanuel* (cu noi este D-zeu) și cuvēntul trup s'a făcut și a locuit întră noi (*Ioan* 1, 14). Natura omenescă și dumnezeiască a adevăratului Dumnezeu și om sunt hipostatic împreunate și conform firei omenesci-dumnezeiesci douē sunt și voințele sale: omenescă și dumnezeiescă.

Mântuitorul *Christos* a venit să întemeze împērația lui D-zeu, să elibereze pe om de peccat și să efeptuească împăcarea cu Dzeu. Acesta este opul său, care l'a îndeplinit prin o întreită activitate: ca profet, ca arhieru și ca împērat.

Adevērurile mesianității lui *Christos* stau în strînsă legătură cu adevērurile Dumnezeirei sale. Astfeliu sunt: mărturiile profeților, cari au prezis cu precisiune timpul (*Daniil*) locul (*Michea*) neamul (*Jaia*) născerii sale, înălțarea sa la ceriu, trimiterea Duchului sfânt, care din tatăl purcede, risipiirea Ierusalimului, întemeerea și lățirea minunată a bisericii; — mărturisirea tatălui la botez: Acesta este fiul meu cel iubit, intru-care bine am voit, pe acesta să-l ascultați, — mărturisirea proprie a lui *Iisus* cu *Samarinēna*, apoi înaintea arhierilor și cărturarilor, în fața învățăcelor și apostolilor sei se mărturisesc de adevăratul mesia și Dumnezeu: Eu sunt calea și adevērul și viața, *Nimēna* nu vine la Tatăl, fără prin mine (*Ioan* 14, 16); apostolii însiși și contemporanii lor l'au mărturisit de fiul lui Dzeu și adevăratul

mesia, — și dacă tōte acestea n'ar fi, l'ar mărturisi învățăturile sale înalte potrivite pentru tōte timpurile și la tōte popōrele, viața sa ideală și mulțimea minunilor sale. Iată motivele pentru-cari sfinții martiri au peccatuit cu mōrte credința cea puternică în adevēritatea dumnezeirei și mesianității mântuitorului, iată unde zace puterea pozitivă a bisericii, carea cucerește întunecul veacurilor!

De-si de odată cu creațiunea omului s'a stabilit raportul întră om și crea-toriul său, prin comiterea peccatului cunoscința adevăratului Dzeu era întunecată. Omul era involuntar pus în legătură cu o putere necunoscută, fie din frică, fie că omul își cunoscă singur neputința sa în lume, fie că vedea, că tot ce e pământesc e trecător și mărginit; de aceea căuta să și creeze el însuși zeități, de la cari aștepta mântuire. Astfeliu cu dezvoltarea omenimei trec ca o icōnă după descrierea istoriei feliurile de forme religioase, începēnd cu trēpta cea mai de jos a familiei celei mari a politeismului cu feticismul, zoolatrismul, zabaismul, brahmanismul, budaismul, antropomorfismul etc. forme religioase, cari însă n'au mai putut mulțami mintea omului cu zeitățile lor mărginite în timp și în spațiu, și omul a căutat după adevăratul Dumnezeu și unicul, care este isvorul mântuirii. Acest Dumnezeu se descopere pe lângă revelațiunea naturală prin legi și porunci pozitive date după vremuri poporului israiltean, punēndu-se astfeliu temelie monoteismului spriginit de altfeliu și de doctrinele lui *Plato*, *Socrate*, *Aristotel*, cari au netețit calea moralei creștine. Religiunea legii mosaice a fost completată în creștinism în religiunea împăcării și rēscumpărării depline, efeptuită prin iubirea și dreptatea lui Dzeu de însuși unul născut fiul său Domnul și Mântuitorul *Iisus Christos*, în care s'a descoperit adevăratul Dzeu și și-a făcut cunoscută voința sa.

Puterea religiunii s'a valorat la tōte popōrele și în tōte timpurile: Religiunea este fundamentul societății, zicea *Plato*. Afară de religiune nu mai cunosc alt fundament pentru moralitate, scrie *Rousseau*; ear' cea mai înaltă, cea mai frumoasă și mai importantă este religiunea lui *Christos*, singură mântuitoare.

Să îmbrăcăm deci haină de serbătoare și cu inima curată să slăvim pe cel născut în iesle și înălțat la ceriu, și urmând învățăturilor sale cu dea-dinsul să ne perfecționăm, căci în perfecțiune este fericire, precum însuși a spus: Fiți desăvērșiți precum tatăl din ceriuri desăvērșit este — căci a celor desăvērșiți este împērația ceriurilor!

FOIȘORĂ

Crăciun.

Prin Născerea Ta Cristōse
Dumnezeule *Iisus*,
Rēsărit'a lumii raza
Cunoscinței cei de sus.

Că n'tru dinsa cei în slujba
Stelelor, au învățat,
Să se închine Ție Sōre
De dreptate luminat;

Se Te cunoscă pe Tine
Rēsăritul cel de sus,
Mărire Născerei Tale
Dumnezeule *Iisus*!

Arad, 1901,

Maria Cioban.

Christos se nasce.

O, ce veste minunată
În Vifleem se arată.
Astăzi s'a născut
Cel fără de nceput,
Cum au zis prorocii.
(Cântul colindei).

E ernală.

Pământul pare un imens ocean de spumă. În razele sōrelui de ernală totul scipeșce de o lumină veselă, argintie. Natura a îmbrăcat haina albă și serbătorească — simbolul păcii și al curăției. Cuprinsă de o tăcere adāncă și sfântă așteptă pe acela, care pacea și curăția sufletescă o aduce în lume.

Christos se nasce!

Greu gemea neamul omenesc sub povara peccatului strămoșesc. Vicleșul, care a întins mērul Evei stăpân atotputernic se făcuse pe sufletul omenilor. Nimeni nu mai cunoscă pe Domnul și nimeni nu pășia în căile lui.

Toți părăsiri drumul luminii și al adevērului și fii ai întunecului și servii peccatului erau... — Dar' fără mārini și hotare e bunăvoința lui Dumnezeu și iubirea lui de omeni.

Milă i-s'a făcut Domnului de om. Ii era greu să și lase făptura mārnilor sale confundată cu totul în adāncul peccatului, pradă peririi.

Și hotărîre a făcut Domnul cel preabun să trimită pe pământ pe însuși Fiul său, ca să sdrobēscă capul șerpelui.

Să scōtă pe om din afundul întunecat al rēutăților și să i reînviōscă firea cea stricată. Să i deschidă ochii sufletului întunecați de negrul peccatelor și drumul luminii și al adevērului să i arete.

Să împraștie negura mulțimii de zei mincinoși și să aducă pe om la lumina cunoscinții adevăratului Dumnezeu, creatorul său. Să i sādēscă în suflet credința, dragostea și nădejdea nețermurită în Dumnezeuul său.

Și apoi să mōră pentru mântuirea neamului omenesc...

Hotărîrea prea înaltă prorociei o au cunoscut. Și au prorocit venirea fiului lui Dumnezeu și născerea lui din femeie.

Și a trimis Domnul Dumnezeu pe Duchul său cel sfânt și s'a pogorit preste feciōra *Maria*, din casa lui *David*. Puterea Celui de sus o a umbrat și Fiul omenesc intru dinsa s'a sălășluit.

Timpul prorociei se plinesce și iată taina cea din veac ascunsă, se arată.

Cel fără de început se începe. Cel ce esista din eternitate își primesce existență. Cel mai nainte de veci născut din Tatăl, se nasce din femeie. Cuvēntul cel fără de trup se întrupēză.

Christos se nasce!

Nu în palate și bogății, ci în peșteră sēracă.

Nu în lēgān de mātăsă, ci în iesle se culcă.

Nu în porfiră, ci în zdrențe se înfășură. Împēratul împēraților și Domnul domnilor! — Si minune intră minuni e născerea lui.

Ceriurile se deschid și se luminează. Mulțime mare de oști ingeresci sbōă pe pământ lăudând în glas de trimbe născerea Mântuitorului lumii și cāntând: „*Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, intră omeni bunăvoințe*!”

Păstorii de la staul se nspăimēntă de vedenia miraculoasă și cu grăbire alergă și spun, că în miez de nōpte li-s'a arētat lumină mare și ingeri din cer le-au vestit născerea lui Mesia.

O stea mai luminosă de cât tōte se arată la rēsărit. Trei crai bētrāni, înțelepți, o zăresc, îi pricep rostul și în cale lungă pornesc să găsēscă și să vadă pe noul Împērat. Stēua îi călăuzesc până când stă deasupra locului unde era pruncul născut. Moșnegii intră și plini de sfilă și evlavie cad în ghenunchi și închinăciune și daruri aduc pruncului divin.

Și tōtă suflarea și tōtă făptura saltă de bucurie, că s'a născut al lumii Mântuitor...

Și de atunci până astăzi zi sfântă și luminată este pentru tōtă lumea dreptcredincioasă ziua Născerii Domnului. Fiori de bucuria și evlavie cuprind sufletul credincioșilor în ziua această, în care a

Dela **Librăria Tipografiei archidiececane** în Sibiu se poate procura

O pagină

din

Lupta noastră pentru existență.

Articoli reproduși din ziarul „Telegraful Român” anul 1900

și publicați de

Nicolau Ivan

protopresbiter, asesor consistorial, membru în comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul 1 cor.

500 florini plătesc celui-ce ar da durere de dinți ori îi va mirosi gura după-ace va folosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezi A. Bartilla** (E. Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Se se cêră pretutinde-ne apriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pôte căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposît în Sibiu** la farmacia „**Vulturul**” **C. Müller**, piața mare; farmacia **Molnar**, strada Cîsnădiei 59. [226] 4—

La **Librăria Tipografiei Archidiececane** se află de vânzare:

Ce-i cerul de **Camille Flammarion** C. 150

Din romanul unei vieți, de **Stefan**

Braborescu „ 1—

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiececană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: **Rânduêla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetilnele și altele.**

Prețul unui exemplariu legat simplu **1.60 cor.**, legat în piele cu copcii galbine **3.20 cor.** plus porto postal **30 bani.** Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidiececane.

Op premiat de **Academia Română.**

Semințe

din

Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la tôte Duminecile de preste an.**

„ II.: „ „ „ **prasnicele și sêrbătorile, precum și la casuale bisericesci.**

„ III.: **cuvântări la immormentări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corône și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul și la**

Tipografia și librăria Archidiececană Sibiu

NOU! Pro 1902 NOU!

a apărut:

Calendarul archidiececan

neapărat de lipsă pentru ori-ce preot și învățatoriu.

Prețul unui exemplariu **40 fil.**, cu Șematism **80 fil.**, + porto postal **10 fil.**

Librăria archidiececană Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1901.

Budapesta — Predeal					Budapesta — Arad — Teiuș												
Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.		Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.									
10.—	10.—	8.50	2.10	pl. Viena sos.	1.50	7.20	6.20	1.50	10.00	10.00	2.10	8.50	pl. Viena sos.	3.25	7.20	6.20	6.20
8.30	6.50	5.45	9.15	Budapesta (gara centrală).	7.10	1.50	6.20	7.50	8.10	6.00	10.00	2.15	Budapesta (gara centrală).	6.10	1.50	7.20	9.40
11.21	8.46	9.02	11.12	Szolnok	3.22	11.44	3.25	5.32	10.56	8.46	1.—	4.15	Szolnok	2.49	11.44	4.13	7.32
1.33	10.38	11.33	12.47	P. Ladány pl.	12.54	10.06	1.12	3.56	3.55	11.51	6.05	7.11	pl. Arad pl.	9.55	8.18	11.20	4.21
3.42	11.56	1.48	2.11	sos. Oradea-mare sos.	11.04	8.43	11.36	2.38	4.30	12.41	6.35	—	sos. Glogovaț	8.57	—	10.50	4.06
3.58	12.16	2.06	2.18	pl. Mező Telegd	10.44	8.38	11.17	2.31	4.42	—	6.46	—	sos. Gyorok	8.45	—	10.33	—
4.38	12.43	3.03	2.50	Rév	1.07	8.11	10.42	2.01	5.03	—	7.06	—	Gyorgy	8.24	—	10.14	—
5.20	1.26	3.45	3.26	Bratca	9.32	7.47	10.08	1.34	5.14	—	7.16	—	Pauliș	8.12	—	10.00	—
5.43	—	4.06	—	Ciucia	9.11	—	9.50	—	5.35	12.49	7.29	—	Maria-Radna	7.57	—	9.45	3.27
6.31	2.16	4.52	4.16	Huedin	8.37	7.09	9.19	12.52	5.37	—	7.55	—	Conop	7.22	—	9.15	—
7.16	2.49	5.32	4.52	Nadășul-ung. pl.	7.55	6.40	8.37	12.20	6.13	—	8.11	—	Bêrzava	7.05	—	8.57	—
8.18	—	6.39	5.42	sos. Cluș sos.	6.54	5.41	7.37	—	6.58	1.46	8.51	—	Soborșin	6.75	—	8.15	2.31
8.33	3.50	6.59	5.55	pl. Apahida	6.13	7.—	11.01	—	7.27	2.05	6.19	—	Zam	5.50	—	7.41	2.05
8.50	4.20	8.30	6.11	Ghiriaș pl.	5.24	6.45	10.46	—	7.52	—	9.43	—	Gurasada	5.23	—	7.16	—
9.07	4.41	8.59	6.27	sos. Cucerdea sos.	5.02	6.27	—	—	8.08	3.27	—	—	Ilia	5.13	—	7.06	1.39
10.14	5.56	10.29	7.26	Ujóra	3.40	5.12	9.23	—	8.26	—	9.52	—	Branicica	4.49	—	6.43	—
10.44	6.24	11.16	7.50	Vințul-de-sus pl.	3.11	4.43	8.54	—	8.26	2.54	10.42	—	Deva	4.27	—	6.20	1.12
10.56	6.33	11.31	7.52	sos. Aiud pl.	3.04	4.33	8.49	—	9.06	3.06	10.46	—	Simeria (Piski)	4.12	—	6.05	1.00
11.03	6.40	11.40	7.56	Teiuș sos.	2.58	4.27	—	—	9.52	3.32	11.35	—	Orăștia	3.33	—	5.19	12.12
11.12	6.48	11.50	—	pl. Crăciunel	2.51	4.20	—	—	10.16	—	11.56	—	Șibot	3.13	—	4.55	11.57
11.34	7.11	12.20	8.16	Blaș (ungh. Têrnavei)	2.29	3.59	8.23	—	10.38	4.00	12.16	—	Vințul de jos	2.53	—	4.34	11.40
11.52	7.32	12.46	8.32	Blaș	2.07	3.38	8.06	—	10.54	4.23	12.34	—	Alba Iulia	2.33	—	4.17	11.13
12.24	—	1.43	8.37	Micăsasă	1.42	3.02	8.00	—	11.30	—	1.05	—	sos. Teiuș pl.	2.—	—	3.43	—
12.53	—	2.17	—	Copșa-mică sos.	1.09	2.36	—	—	—	—	—	—	pl. Copșa mică sos.	6.25	9.32	3.25	12.35
1.02	—	2.26	9.04	Mediaș pl.	12.56	2.26	7.35	—	—	—	—	—	Ocna	5.07	8.08	1.50	11.01
1.14	—	2.36	—	Elisabetopele	12.49	2.16	—	—	—	—	—	—	sos. Sibiu pl.	4.40	7.41	1.21	10.30
1.45	—	3.14	9.31	Sighișora sos.	12.11	1.44	7.08	—	—	—	—	—	pl. Sibiu sos.	—	—	—	8.57
2.01	—	3.33	9.43	Hașfalău pl.	11.50	1.25	6.56	—	—	—	—	—	Tâlmaci mare	—	7.33	—	8.04
2.15	—	3.43	9.47	Homorod	11.14	1.06	6.50	—	—	—	—	—	Avrig	—	6.45	—	7.15
2.33	—	4.08	10.01	Ágostonfalva	10.55	12.49	6.37	—	—	—	—	—	sos. Făgăraș pl.	—	6.01	—	4.25
3.04	—	4.45	10.25	Apaja	10.24	12.18	6.16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3.40	—	5.27	10.58	Feldioara	9.45	11.40	5.49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3.47	—	5.43	11.—	Brașov pl.	9.45	11.40	5.49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.03	—	6.03	11.14	Timiș sos.	9.35	11.33	5.42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5.35	—	7.52	12.26	Predeai pl.	9.12	11.16	5.23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6.13	—	8.32	12.58	Bucuresci pl.	7.44	10.63	4.23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6.43	—	9.09	1.16	—	7.03	9.22	3.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7.16	—	9.40	1.35	—	6.38	8.57	3.35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8.—	—	10.25	2.09	—	5.58	7.48	3.15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3.55	—	11.—	2.19	—	5.08	7.27	2.45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.40	—	12.26	3.01	—	4.97	6.00	2.18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5.10	—	1.11	3.31	—	8.47	4.05	1.42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11.55	—	8.05	9.10	—	8.20	3.32	1.12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Buc.	—	—	—	—	3.05	7.50	9.15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—